

[PUCHAJĄCY *part praes act*

a *jasne*.

pl N m an puchający [*cum sb wołowie*]. ◊ *A m an* puchając(e).

Sł stp brak, Cn s.v. pucham, Linde XVII w. (z Cn) s.v. puchnąć.

Ziejący, buchający:

*Wyrażenie: »puchający ogniem«: Piżą thák niektorzy/ żeby thám myał mieć około tego Kofcioła [Marsa] Woły bárzo ogromne/ ktorzyby mieli pářę ogništą z gąb śwych puřcząć. [...] więcz iż oná řthraź wielkie okrucieńřtwo nád gořćmi czyniła/ zmyřlono tho/ iákoby onego Kofcioła Wołowye pucháyący ogniem [*anhelati ignes boum – Pucháiące ogień woły/ abo ogień z wołow pucháiący Cn*] mieli przyřtrzegáć. *HistTroj* A6v, A6v.*

Cf **PUCHAĆ**

AĆ